

вѣрвашъ, нѣма да го издържишъ. — Искамъ сигурно да зная, ще го издържа, или не. — Щомъ се съмнявашъ, ще те скжсатъ. Когато Божественото говори, то говори само веднѣжъ, никога не повтаря едно и сѣщо нѣщо. Следователно, ако Богъ ти казва нѣщо, ще повѣрвашъ, и втори пѣтъ нѣма да задавашъ сѣщия въпросъ. Нѣкой е боленъ и запитва Бога, ще оздравѣе, или не. Ако Богъ му каже, че ще оздравѣе, той трѣбва да повѣрва. Хиляди хора могатъ да твърдятъ противоположното, но той трѣбва да вѣрва на Божиитѣ думи. Богъ е Онзи, Който върши чудесата въ свѣта. Хората не вършатъ чудеса. Вѣрвай въ Бога и ще видишъ Неговитѣ чудеса. Той ще ти бжде учителъ, а ти — Неговъ ученикъ. Ние трѣбва да бждемъ като малкитѣ деца, да вѣрваме въ Бога, като въ свой Баща. Заблуждението било да се вѣрва въ Бога. — Покажете ми единъ човекъ, който да е свободенъ отъ заблуждения! Ако е въпросъ за заблуждения, съвременнитѣ хора сж хипнотизирани отъ своитѣ заблуждения. Учени и прости, богати и бедни, учители и ученици, родители и деца, всички се намиратъ подъ влиянието на своитѣ заблуждения, вследствие на което се явяватъ редъ страдания, нещастия, болести, разочарования и т. н. Въ тоза отношение, съвременнитѣ хора не могатъ още да се нарекатъ истински вѣрващи.

Сега, азъ говоря за вѣрата принципиално. И ако вие повѣрвате въ Божествената Истина, като дете, моментално ще съблѣчете старата си дреха и ще се облѣчете въ нова, както змията съблича старата си кожа. Ако не можете да направите това, вие сте въ положението на влѣчуга. Идватъ при мене наши братя и ми казватъ за единъ братъ, че билъ много боленъ, щѣлъ да замине за онзи свѣтъ. Отивамъ при този братъ, гледамъ го, лежи, пѣшка, не може да стане, да се пораздвижи. Казвамъ му: по този начинъ ти нѣма да оздравѣешъ. Толкова дни вече, какъ лежишъ. Трѣбва да станешъ отъ леглото си и да ходишъ! — Не мога да се държа на краката си. — Нищо отъ това, ще станешъ, съ рискъ даже да паднешъ. Ако паднешъ, ще започнешъ да пѣплишъ по земята, като малко дете. — Не съмъ животно да пѣпля. — Така е дошло сега, ще носишъ и това положение, докато излѣзешъ внѣ отъ стаята. Ще попѣплишъ малко, ще спрешъ, ще подигнешъ мисълта си къмъ Бога и ще кажешъ: Господи, благодаря, че ми даде възможность и това да направя. Помогни ми сега да се изправа на краката си! Смирение се иска отъ васъ! Ако